

GÖYƏRÇİN

CÜCƏ QOŞUNU VƏ YA AĞ CIĞIR

Bütün kənddə böyüyən adamlar kimi mən də şəhərdə darıxıram. Bəzən baş götürüb qayır-qayır qaynayan küçələrin səs-küyündən uzaqlaşmaq keçir ürəyimdən.

Bu dəfə də belə oldu. Həyətə düşdüm. Maşını qarajdan çıxarıb sürməyə başladım. Yenə də şəhərdə zəhlətökən tıxac var idi. Öz-özümə düşündüm ki, bu dar küçələr elə bil ilan boğazıdır... Maşınlar isə bu heybətli boğazdan çanını qurtarmağa tələsən qurbağalara bənzətdim xəyalən. Çünki bu saysız-hesabsız maşınlar da tıxacdan çıxan kimi ilan boğazından qurtulan qurbağalar kimi "qaçmağa" başlayırdılar.

Bu cür düşüncələr başımı xeyli qatdı. Aradan nə qədər keçdiyini bilmirəm, bir də gördüm ki, canım tıxacdan qurtardı.

Rahatca nəfəs aldım. Bir az gedəndən sonra saga dönüb, torpaq yolla hərəkət etməyə başladım. Öz-özümə düşündüm ki, heyif deyil kənd yolu. Toz-torpaq olsa da, burada hərəkət etmək adama lap ləzzət eləyir...

Ancaq sevincim o qədər də uzun sürmədi. Bir az getmişdim ki, qarşıda bir neçə maşının dalbadal dayandığını, yolu tamam kəsdiyini gördüm. Lap dilxor oldum. Öz-özümə deyindim ki, bu dünyada maşın əlindən tərpenmək olmur da...

Xeyli gözlədim. Maşınlar tərpenmədi ki, tərpenmədi. Nə qədər signal verdimse, əhəmiyyət verən olmadı. Qarşıda səs-küy, gülüş səsləri eşitdim. İstər istəməz maşından düşdüm. Qabağa getdim ki, görüm orada nə olub...

Xeyli gedəndən sonra qəribə bir mənzərə ilə rastlaşdım. Elə bildim ki, məni qara basır... Sol tərəfdəki zibilxana qayır-qayır qaynayır, oradan yumurtadan təzə çıxmış cücələr cəldəşə-cəldəşə yola çıxır, yaxındakı kəndə sarı gedirdilər...

İlahi, bu nə mənzərə idi mən görürdüm... Elə bil möcüzəli bir nağıllar dünyasında idim... Ancaq sürücülərin səs-küyü, cücələri öz halalca malları kimi tutub maşınlara doldurmaları məni nağıllar dünyasından ayırır, qeyri-adi, real bir mənzərə ilə üz-üzə qoydu...

Aydın oldu ki, istifadə müddəti keçdiyinə görə mağazalardakı saysız-hesabsız yumurtaları gətirib bu zibilxanaya töküblər. Havanın istisi belə bir möcüzənin yaranmasına səbəb olub. Günəş nəhəng bir kürt toyuq kimi qanadlarını bu günahsız, dünyaya gəlməyə haqqı olan yumurtaların üstünə gərrib, Allahın izni ilə onlara həyat-can verib... Ana nəvazişi, ana istisi hiss eləyən cücələr öz balaca dimdikləri ilə yumurtaları deşib, bayıra çıxıblar...

Zibilxanaya atılmış yumurtalar cücəyə dönüb bir topa ağ bulud kimi kəndə sarı gedirdi... Cücə qoşunu irəliləyirdi... Cücələr baş götürüb qaçmağa tələsirdilər. Ac cücələrin dimdikləri kəlbətin kimi sıxa bilərdi onları...

Mənə elə gəldi ki, bütün kəndin toyuqları yuxusunu qarışdırıbmiş bu gecə... Qəribə idi, atılmış yumurtalardan çıxan saysız-hesabsız cücələr elə bil üsyan edir, dəstə-dəstə, qarışqa sürüsü kimi kəndə doğru irəliləyirdilər... Hamı heyətlə baxırdı... Ac cücələr isə cəldəşə-cəldəşə dimdikləməyə nəsə axtarırdılar... Zibilxanadan kəndə sarı ağ bir ciğir uzanırdı...

